

RENAȘTEREA

Trecut în registrul special dela Tribunalul Cluj, Secția I, sub Nr. 1-1945.

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl vostru cel din ceruri.“

Matei 5, 16.

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul: parohii cl. I 20.000 Lei parohii cl. III 15.000 Lei
cl. II 18.000 Lei particulari 15.000 Lei

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

PORUNCA CEASULUI DE FAȚĂ

Nu de mult subliniam rostul pe care l-a îndeplinit în decursul veacurilor Sfânta noastră Biserică în viața credincioșilor și a Neamului nostru. Născuți și crescuți pe meleagurile acestui pământ bine cuvântat de Dumnezeu, am trăit în toată vremea alături de altar și am lăsat ca duhul lui regenerator să se refrângă asupra tuturor lucrărilor noastre. De aceea, pe lângă alte însușiri care dau o notă specifică Neamului nostru, de bună seamă că *omenia* e înșirată în locul întâi. Nu contestăm, o fi având și alții această calitate, dar aceia cari au trăit alături de popor, ușor pot să-și dea seama de spontanietatea cu care se exteriorizează această însușire. În general vorbind, *omenia* e întipărită pe fața Românilui, de aceea conducătorii satelor care au știut să prețuiască această comoară, nu arareori au avut prilejul ca în timp scurt să realizeze lucruri cărora altora le-ar fi trebuit timp îndelungat.

Prinzând în rânduri fugare o notă specifică a sufletului românesc încă n'am făcut mare lucru. Realitatea deși e evidentă nu va da dreptul să ne complacem în ea. Grija trebuie să fie la ziua de mâine. Istoria ne arată că cel mai puternic chiag care a unit sufletele noastre într-o singură vibrație a fost tocmai această comoară pe care noi am câștigat-o prin Biserică.

De bună seamă că ce este legat de suflet are viață și viața nu poate să dispară așa de repede cum poate ar crede unii. Dar cu tot pedestalul puternic pe care stăm, nu e bine să fim prea optimiști și să trecem ușor pe lângă anumite fapte care mai târziu ar putea să ne coaste mult. Ori cine poate să-și dea seama că războiul care s'a sfârșit încearcă să aducă după sine o mentalitate nouă.

Ori, noi, preoții, e bine să vedem realitățile în față. Și pentruca să nu regretăm mai târziu, nu ni se cere altceva decât să ne facem datoria cât mai conștiincios. După cum soldatul nu părăsește postul ori cât de mare ar fi pericolul ce-l amenință și după cum muncitorul e atent la mașină ce o are sub supravegherea sa, se cere și preotului de azi să fie la datorie. Să-și dea seama de ceea ce este și ce se cuvine să facă. Și aceasta cu atât mai vădit cu cât credincioșii sunt atașați de Biserică și ascultă glasul conducătorilor ei.

Prin rândurile de mai sus n'aș vrea să se prejudiceze întru nimica meritele de până acum a cucerniceii noastre preoțime. Prin ea e trează credința și *omenia* în popor, dar cu toată realitatea aceasta vremile de azi nu ne mai dau răgazul să rămânem la tiparele vechi de până acum, ci trebuie să ieșim cu noi metode de lucru la lumină. Se ridică sectele, se ridică indiferenții și mai ales se ridică necredincioșii. Se cunosc cazuri unde anumiți factori ireponsabili în zelul lor de propovăduitori au crezut că fac un serviciu bun cauzei lor dacă afirmă în auzul mulțimii că va veni vremea când se va putea forța ca și norii să-și verse ploaia atunci când le va conveni lor. Noi nu zicem că ar fi rău să fie așa, dar aceste manifestații chiar și atunci când stărnesc râsul, dovedesc o mentalitate care nu mai e conformă cu sufletul de azi al Românului. Și mâine cine știe ce vom mai auzi! De bună seamă că atitudinile ca cele de mai sus, nu pot să pună în cumpănă Biserica, pentruca ea e peste contingentele vremii și ale oamenilor, dar pot crea situații de îngrijorare pentru slujitorii ei. Căci în lume, Biserica lucrează prin oameni, prin slujitorii ei, care fac legătura cu Cerul. Și dacă noi nu vom avea prevederea să scrutăm

de mai înainte zorii zilelor ce pot să vină, ne putem pomeni nepregătiți.

La răscrucea de drumuri la care putem să ajungem, e bine să ne vedem de rostul nostru. Nu trebuie să ne facem cine știe ce planuri mărețe, dar să fim mai atenți la slujba în care suntem puși. Cum s'a mai amintit, să reaprindem în casă și suflute candela credinței sfinte, dar să o aprindem în așa măsură ca să ardă cu flacăra vie și să lumineze nu numai întunerecul ce poate fi în noi, ci întunerecul din toată parohia pe care duhovnicește o păstoriim. Indemnul Bisericii nu ne lipsește. „Impărăția cerurilor se ia cu năvala — zice Mântuitorul Hristos — și năvălitorii o răpesc pe ea“ (Mat. 11, 12).

De căldura care clocotește în suflet atârnă secretul biruințelor viitoare. Dar mai ascuțit și mai pătrunzător este cuvântul sfânt când pleacă dintr'o inimă plină de dragoste creștină. O inimă în care viază Hristos e mai înțeleaptă și mai tare decât toate fortărețele din lume.

Trecutul de luptă al Bisericii ne arată că martirii și mucenicii creștini trăesc și azi tot așa de viu în ea, ca și atunci când plini de dragostea lui Hristos și-au plecat capetele sub săcurea călăului. Din asemenea exemple de viață inspirându-se Biserica a reușit să treacă cu bine peste toate impasurile de până acum. Și odată cu sine a salvat și acest neam, cu toate comorile pe care Dumnezeu le-a pus în el.

Tăria Bisericii rezidă în puterea divină care lucrează prin ea. Uniți prin Biserică cu Dumnezeu, de bună seamă că larga lui binecuvântare nu va întârzia să se arate peste noi, acoperindu-ne și ocrotindu-ne când ne vom simți mai strâmtorați.

Spre a veni în ajutorul cauzei acesteia Sf. Episcopia noastră, s'a nizuț încă din primăvara anului acestuia, pe lângă alte cărți ce le-a tipărit mai înainte, să editeze o serie de broșuri în care să arate pe scurt învățăturile de bază ale dreptei noastre credințe. Din seria lor au apărut până acum: „Despre preoție“, „Despre sfânta Cruce“, „Despre sf. Tradiție“ și despre *frățietatea* care a fost în toată vremea *între Biserica noastră și Neamul* din sânul căruia ne-am născut. Lor le vor urma altele până când se va lămuri pe înțelesul tuturor adevărurile mântuitoare ale Bisericii.

Subliniind lucrurile acestea nu voim să facem o reclamă ieftină, ci dorim ca ele să ajungă în situația de a săvârși o lucrare ziditoare de suflet. Se cer însă lucrători destoinici, pentruca altfel cartea, ori cât ar fi de bună, dacă nu are alături un om care să o facă cunoscută zace în rafturi până când o distruge praful și o mănca vremea. Fiind în spiritul vremii, așteptăm dela lucrătorii din via Domnului să înțeleagă seriozitatea timpurilor ce mijesc la orizontul vieții noastre și să le deie întrebuintărea pentru care sunt destinate.

Rămânând în ritmul de până acum, nu mai suntem în spiritul vremii și evenimentele ne pot depăși. Misionarismul activ e imperativul ce ni se impune.

Pr. AUG. FAUR

Concepția de viață preoțească și mijloacele pentru formarea ei

Între funcțiile diferitele comparțimente ale vieții de stat și sociale, funcția preoției are o poziție specială. Există o apropiere între funcția preoției și misiunea de învățător și acela de medic. Învățătorul se

ocupă cu educația intelectuală a copilului incredințat, medicul cu vindecarea diferitelor boli ale sănătății fizice și cu aflarea mijloacelor preventive pentru apărarea sănătății colective. Preotul prin misiunea lui

poate fi încadrat între aceste două categorii de misionari colectivi: preotul trebuie considerat ca învățător și medic cu o activitate desfășurată pe plan sufletesc, ca propovăduitor al lui Hristos și al adevărilor evanghelice. Sf. apostol Pavel ne arată caracteristica chemării noastre, zicând: „Așa să ne socotească pe noi fiecare om, ca pe niște slugi ale lui Hristos și iconomi ai tainelor lui Dumnezeu (I Cor. 4, 1-2). Dect preoția este slujirea lui Hristos și a Bisericii sale.

Hristos este centrul vieții și al lumii. El a deschis un veac nou în mijlocul lumii. Doctrinile lui cuprind adevărul cel mai înalt, cel mai sfânt și mai perfect. De aceea ne învăță dumnezeescul Pavel, zicând: „În multe feluri și chipuri a vorbit Dumnezeu către părinții noștri, iar acum mai pe urmă prin însăși Fiul său“ (Evrei 1, 1-2). Mântuitorul Hristos a zis despre sine: „Eu sunt calea adevărului și viața“ (Ioan 14, 6). „Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în mine va fi viu, chiar dacă va muri“ (Ioan 11, 25). „Eu sunt pâinea vieții. Cel ce vine la mine nu va flămânzi și cel ce crede în mine nu va înseta niciodată“ (Ioan 6, 35). „Tatăl meu lucrează și eu lucrez. Eu și Tatăl una suntem“ Sf. Apostol într'un singur glas spun: „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu“ (Mat. 16, 16). Aceasta este convingerea adâncă și deplină a adevăratului preot. Altfel el este și rămâne aramă sunătoare și chimval răsător.

Viața și activitatea preoțească nu poate avea o altă temelie. Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului este esența și existența slujbei preoției creștine. Numai pe această temelie se poate forma o concepție dreaptă și adevărată a preoției creștine ortodoxe.

Din rădăcina acestei convingeri neîndoielnice poate crește și desvolta concepția vieții preoțești și anume concepția evanghelică. Viața preoției se înfățișează mergând pe urmele lui Hristos. „Cine are pe Fiul are viața, cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața“ (I Ioan 5, 12).

„Iar de nu are cineva duhul lui Hristos, acela nu este al lui“ (Rom. 8, 10).

Preotul își conturează această concepție în anii uceniciei sale, în anii de pregătire profesională spre cărea preoției. Aceasta este numai începutul pe care trebuie să-l continue, desvolte și amplifice cu osebire în viața practică a preoției. Cu anii, convingerile, strădanile sale și experiența vieții liturgice și pastorale se vor consolida în așa măsură, încât curentele negative, distructive, nu vor putea surpa temeliiile concepției sale evanghelice.

Preotul convins și încredințat despre adevărul sfintelor evanghelii, va deveni un devotat slujitor al lui Hristos, un cald și înfocat misionar al doctrinei creștine.

Pentru aceasta este însă neapărat necesar, ca cel ce îmbracă odăjdiiile preoției ortodoxe, să aibă vocațiune. Cine privește preoția numai prin unghiul îngust al profesiei, nu mai poate să realizeze un progres moral și o activitate rodnică întru adâncirea și dezvoltarea vieții religioase a credincioșilor.

Arătând cum aici concepția evanghelică determină linia și forma viații preoțești, voi stăruî pe scurt asupra mijloacelor principale pentru dezvoltarea ei.

Cea dintâi și mai însemnată cerință a preoției este viața lăuntrică, viața sufletească de interiorizare pentru formarea omului duhovnicesc. Aceasta înseamnă o strădanie morală și intelectuală continuă pentru urmarea lui Hristos, cu viața și faptele noastre. Noi cu toții greșim mult, dar Domnul cere să ne hotărîm în fiecare zi la desăvârșirea noastră preoțească, până vom simți că îl slujim cu frică, credință și dragoste. A ne apropia de Dumnezeu, a face lucrurile lui Dumnezeu, aceasta este viața lăuntrică a preotului. Să ne pătrundem de ideea că din clipa hirotoniei, avem o inimă nouă, cugetări, concepții și puteri noi. Aceste le putem păstra numai trăind o viață lăuntrică cu Domnul. (Gr. Comșa: Aprindeți darul lui Dumnezeu, pag. 42). De viața lăuntrică, prestarea

unei atmosfere propice - ca untul de lemn pentru arderea candelii - se ține rugăciunea cucernică (personală) și meditația adevărilor creștine.

Pentru întărirea concepției evanghelice, a vieții preoțești, ajută cu spor, dragostea sufletului pentru slujba la Altarul Domnului. Altarul este Golgota creștină și muntele Tabor pentru sufletul preoțesc. Presto-lul Domnului este și izvorul puterilor noastre spirituale. Acolo ne împărtășim mereu din masa spirituală la dumnezeiasca euharistie, spre curățire, luminare, pază, mântuire, spre sfințirea sufletului și a trupului, spre întărire și spre adăugirea faptelor bune și a desăvârșirii. Dragostea pentru Altar este dragostea pentru Hristos și evanghelia lui nemuritoare.

Văpăile dragostei pentru slujba sf. Liturghii învaluc inima și simțirea preoțească pentru strigarea: „vom încunjura Altarul tău Doamne, ca să auzim glasul laudei tale și să spunem toate minunile tale. Doamne iubi-am bună cuvînța Casei tale și locul sălășluirii cortului măririi tale“ (Rând. proscomidiei).

Ce vom mai spune despre necesitatea cetănilor sfintelor Scripturi cele de Dumnezeu insuflate. Sfânta

Scriptură este comoara adevărilor descoperite, este izvorul cu apa cea rară sfinților tăi“. Amin.

vie - este pâinea cea duhovnicească care ne hrănește sufletul și este înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu spre mântuire. Se spune că neștiința scripturilor este neștiința lui Hristos. Acesta este adevărul, căci sf. Scriptură ne luminează, îndrumă mîntea și inima spre propovăduirea cea dreaptă a credinței lui Hristos. Inspi-tirea deasă a scripturilor sfinte ne ține trează simțirea și cugetul spre cele duhovnicești și spre aprinderea darului preoției prin punerea mâinilor arhieresti.

Pentru buna sporire și rodire a strădanilor în ogorul activității noastre pastorale neîncetat să ne rugăm Domnului și Stăpânului și Mântuitorului nostru, cu inimă smerită și cu buze curate, zicând: Hristoase, lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi, lumina feței tale, ca într'ansa să vedem lumina cea neapropiată. Și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Pr. LAURENȚIU DAVID

PĂSTRAREA CREDINȚEI

Biserica creștină, pe oamenii cari se abat de la dreapta credință îi numește *eretici*, adică: stricători de unitatea cea întru Hristos, turburători de liniștea obștei creștine; cu păreri și fapte îndărătnice, cu inchipuiri înșelătoare și cu mintea încălțită și prea ușuratică în judecarea lucrurilor sfinte. Toate acestea pornesc din ignoranță și din păcatul măririi deșarte, anume: al trufiei și al iubirii de sine.

Pe astfel de rătăciți lumea îi numește *pocăiți*. Și foarte greșit. Pocăiți trebuie să fim toți, dar pocăiți în dreapta credință a Neamului din care facem parte: îndreptându-ne sufletul către Dumnezeu, curățit prin post și rugăciune și îmbrăcat în haina faptelor bune ale milei și virtuților creștinești. O astfel de pocăință nu desbină, ci unește într'un gând și

într'o înțelegere (I. Cor. 1, 10).

Pocăința ce ne-o cere Biserica noastră este aparatul de credință lucrătoare pentru apărarea și promovarea binelui, a păcii și a bunei înțelegeri dintre oameni.

Cealaltă pocăință, falsă și înșelătoare, poartă în sânul ei făgarnic ne-credința cu toate credințele deșarte, prinse de pe drumul rătăcitor de la dreapta credință. Ea deslănțue fulgere și trăznete cu puciasă pentru zădărnicierea crucii lui Hristos (I. Cor. 1, 17), spre moarte.

— „Ci voi, iubitorilor, întru sfântă credința voastră zidindu-vă și întru Duhul Sfânt rugându-vă, pe voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu să vă păziți, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viața cea veșnică“ (Iuda 20-21).

V. Cr.

FOILETON

Din pricina păcatelor noastre poruncește Pedagogul

de CLEMENT ALEXANDRINUL

La începutul noului an școlar, socotim foarte potrivit a reproduce cap. II din Cartea „Pedagogul“ a lui Clement Alexandrinul — (trad. Dlui Dr. N. S. Ștefănescu). Pe lângă frumosul cuprins, plin de învățătură și duh creștin, scrierea lui Clement Alexandrinul este inspirată din izvoarele mântuitoare ale creștinului și leagă fără egal, înțelepciunea cu lucru practic al pedagogiei.

Dacă spațiul n'ar fi cu totul redus, alte capitole tot atât de plăcute și înțelepte, ar urma.

În măsura posibilităților, îndemnăm pe C. Preoți cateheți să-și procure cartea pentru a o avea la îndemână în marea operă de înfiere în Hristos a tinerilor vlastare.

„Pedagogul nostru este, dragi copii, ca și Dumnezeu Tatăl său, al cărui Fiul fără păcat este, nepătat și cu suflet nesupus patimei, Dumnezeu neîntinat în chip de om, slujitor voinței părintești, Dumnezeu-Cuvântul, cel ce în Tatăl, cel ce e de-a dreapta Tatălui, Dumnezeu și după chipul său. El este pentru noi icoana cea neîntinată. Trebuie să ne străduim cu toată puterea să ne asemănăm cu El la suflet. Iar pentru că e cu desăvârșire liber de patimile omenești, de aceea este și singurul judecător, pentru că numai El e fără păcat. La rândul-ne, după putere, să ne străduim să păcătuim cât mai puțin. Căci nimic nu ne face atâta grijă decât ca să ne liberăm mai întâi de patimi și de boli, iar în al doilea rând să ne oprim din alunecarea cu ușurință în întinarea cu păcatele.

Deci cel mai bun lucru este să nu păcătuim în niciun fel, cum spuneam că e firea lui Dumnezeu. Apoi să nu ne plecăm nici chiar cu gândul spre vreo nedreptate, cum stă în firea adevăratului înțelept. În al treilea rând, să nu cădem în multe

din cele ce ne vin fără voia noastră, căci așa e firea celor binecrescuți de Pedagogul. Să încheiem, la urmă cu hotărîrea de a nu rămânea mult în păcate.

Dar și pentru cei chemați la pocăință e o cale spre mântuire, dacă pornesc din nou la luptă. Cât de frumos îmi pare că vorbește Pedagogul prin Moisi: „Dacă cineva va muri la el fără de veste, de îndată își va cerni capul în rugăciunea lui și se va tunde“ (Numeri VI, 9). Năpasta întinării o numește moarte fără veste. Spune că ea întinează pentru că îi pătează sufletul. De aceea și curățirea se cere cât mai de grabă, sfătuiindu-l să-și tundă de îndată capul, învățându-l să-și tae pletele care adumbresc cugetul neștiinței, ca să-și lase cugetul curățit de hățișul cel des al vieții. Cugetul răului se înscăunează în creier. Pedagogul îl sfătuește să se întoarcă din nou la pocăință. După puține lămuriri adaugă: „iar zilele de mai înainte sunt zile de nebunie“ (Numeri VI, 12). Deci este limpede că e vorba de păcatele

BINECUVÂNTARE DE CAPELĂ

După un răstimp de 6 ani de zile, în urma evenimentelor ce au trecut peste noi aici în Ardealul de Nord, ușile capelei ort. dela Penitenciarul central Gherla se redeschid iarăși.

În urma multor intervenții pe lângă direcțiile ce s'au perindat la acest Penitenciar, pentru ca să redeschidă și a ne pune la dispoziție o capelă, nu am aflat bunăvoința cerută până când cu ajutorul lui Dumnezeu la cond. acestui Penitenciar au fost numiți oameni cu frica lui Dumnezeu în persoana dlui director Leon Zugrafu și dlui subdirector Fodor, cari au înțeles opera acestei instituții de educare morală după cuvintele Mântuitorului: Veniți binecuvântați Tatălui meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă căci, în temniță am fost și ați venit la mine (Mat. c. 25 v. 34—36).

Astfel ca la sprijinul și asentimentul Dnilor lor, am putut reda cu mari eforturi și jertfe această capelă scopului ei de mai înainte, pentru a putea servi intrânsa și binevesti aici celor 150 de deținuți și reținuți cuvântul Domnului de cari sunt așa de lipsiți, spre îndreptarea și reculegerea lor sufletească și morală.

La propunerea subsemnatului în lunile trecute a avut loc binecuvântarea acestei capele. Sfințirea apei și Si. Liturghie s'a săvârșit de un sobor de preoți ai cerc. rel. Gherla. În frunte am avut pe P. C. S. Protopop al tractului Dej Zaharie Manu care a predicat cu adâncă simțire și avânt cuvântul său în legătură cu evanghelia zilei în fața a unui numeros public asistent și invitat de a lua parte la această ceremonie, precum și deținuți și reținuți din acest Penitenciar.

După domnia sa ia cuvântul dl prim-procuror al Trib. Someș, care prin înălțătoare cuvinte pline de duh creștinesc îndeamnă pe cei de față la o cântă și îndreptare sufletească întru cele dumnezeiești. Apoi ia cuvântul pr. Iulian Pöp, confesorul acestei capele în numele bis. ort. care, în simțite cuvinte arată starea

în care s'a aflat această capelă și munca depusă pentru a o readuce la scopul ei, precum și dragostea și râvna cu care a lucrat pentru menținerea dragostei față de biserica strămoșească în suferințele creștinilor de rel. ort. de aici din oraș, în timpul ocupației. Mulțumește în primul rând dlor dir. Zugrafu și Fodor pentru înțelegerea și dragostea cu cari au promovat îndeplinirea acestui act, apoi mulțumește tuturor participanților, zicând între altele: „Prezența Dvoastre aici, va face ca acești deținuți și reținuți pe cari ați binevoit a-i cerceta, să uite de monotonia făcutelor ziduri și să trăiască un moment de reculegere sufletească și omenească, sădind în sufletele lor dorul de îndreptare și libertate creștinească“. În numele adm. a acestui Penitenciar au vorbit dl institutor Herman Ioan, care mulțumește dlui Protopop, dlui prim-procuror și tuturor autorităților ce au luat parte la acest act, apoi dl Farcașiu D. institutor, dă citire telegramelor compuse spre expediere Dlui Ministru al Internelor, dlui dir. gen. al închisorilor etc., după care actul acesta de înălțătoare sărbătoare ia sfârșit spre lauda lui Dumnezeu.

Decret Lege

Decretul lege pentru convocarea corpului electoral. „Monitorul Oficial“ a apărut la 16 Oct. în ediție specială, publică următorul: Decret-Lege Nr. 3033 din 15 Octomvrie 1946.

Art. 1. — Corpul electoral din cuprinsul țării se convoacă de Noi, pentru a alege membrii Adunării Deputaților.

Art. 2. — Alegerea se vor face în ziua de 19 Noemvrie 1946.

Art. 3. — Adunarea Deputaților este convocată în București, în ziua de 1 Decemvrie 1946.

Art. 4. — Președintele Consiliului nostru de miniștri este însărcinat cu executarea prezentului decret.

† EMANOIL BUCUȚA

S'a stins, aproape neștiut, după o lungă și grea suferință, omul de înaltă cultură, animatorul de mari creații culturale, poetul și scriitorul de mare talent, românul de viguroase convingeri, Emanoil Bucuța.

Ca om de vechea generație de luptători ai unui crez scump sufletului nostru, acela al unității culturale, Emanoil Bucuța a luptat neobosit pentru acest ideal, atât cu măiastra sa pană de mare scriitor, cât și ca entuziast reprezentant al Casei Școalelor, cu care se identificase, mai ales în ceiace privește difuzarea culturii naționale prin biblioteci publice, reviste, cărți și relații internaționale. Oriunde era vorba de un lucru mare pe tărîm cultural și artistic prezența lui Emanoil Bucuța era imperioasă.

Multe citirii sunt legate de acest mare suflet, de-a-lungul și de-a-latul Țării Românești. Nu este locul de a le aminti acum: recunoaștem însă deschis și pretutindeni aportul adus națiunii noastre de acest om modest, dar neînduplecat în drumul, pe care-l urma fără șovăire: ridicarea poporului românesc, prin cultură, prin cartea cea bună, prin idealurile mari ale omenirii, prin arta adevărată, care îmblânzește fiara, prin respectul re-

ligios al tradiției, al bisericeii și al marilor săi oameni. Nu s'a mulțumit să patroneze în calitate sa de conducător al celei mai importante direcții din minister, ci a pus mâna pe lucru, risipindu-și tumultuoasa viață în nenumărate realizări și în opere literare de valoare.

Fire sfredelitoare și neastampărată a răscolit cu pasiune bibliotecă prăfuită, poduri de case parăsite, chili de mănăstiri, vechi așezări domnești, strângând cu rară grijă tot ce ar fi putut arunca o rază de lumină asupra trecutului nostru sbuciumat. Om de cultură universală a luat parte la multe reuniuni internaționale, a încercat realizarea multor societăți culturale, a colaborat cu toți marii noștri scriitori și a trait timp îndelungat în apropierea Reginei Maria.

Tempurme de sbucium de azi l-au doborât. Chemarea sa, pentru care trăise și luptase, se sfârșise: Măsurul își făcuse datoria, putea pleca.

Faptele și opera sa sunt însă aici între noi: ele având la temelie un satiet și isvorind natural din șipotul național, nu pot fi îndepărtate și nici uitate. A piccat omul, dar au rămas urmele lui apăsat.

ION BERCIU

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Audiența la M. S. Regele. După terminarea consiliului de miniștri d. dr. Petru Goza s'a prezentat în audiență M. S. Regelui.

Suveranul a semnat decretul pentru convocarea alegerilor și pentru rectificarea tabelului de deputați.

Ziua prieteniei româno-sovietice. Ziua prieteniei româno-sovietice s'a sărbătorit cu deosebit fast în toată țara. La Cluj, în Catedrala ort. a pontificat sf. Liturghie P. S. S. Nicolae, având de oaspe pe P. S. S. Veniamin al Caransebeșului.

Credite pentru aprovizionarea regiunilor bântuite de secetă. La

cererea „Institutului național al cooperației“, Banca Națională a României a deschis deocamdată un credit de 10 miliarde lei, credit ce urmează să fie pus la dispoziția locuitorilor săraci din regiunile deficitare ale țării, în cereale — grâu și porumb de hrană — prin federalele județene și cooperativele de aprovizionare, producție și desfacere agricolă.

Rambursarea acestui credit devine exigibilă la 31 Decemvrie 1947.

Majorarea noului credit este destinată județelor din Moldova, cele mai greu încercate. Județelor din Ardeal, Trei Scaune și Ciuc, li s'a repartizat câte 400 milioane lei.

care se săvârșesc în neștiință. Năpasta a numit-o „neșteptată“, iar păcatul „nebonie“. În acest scop Cuvântul-Pedagog a sortit poruncirea, ca să împiedice păcatul săvârșit din lipsă de judecată. Și acum ia aminte ce spune Scriptura: „Pentru aceea acestea zice Domnul“ (Ezechiel XIII, 13. 20). Arată păcatul, cu certare, ca ceva învechit, prin lămurirea care urmează, după care urmează dreapta judecată. Arată acest lucru, lămurit, prin profetii care zic: „Dacă n'ai fi păcătuit nu te-ar fi amenințat acestea“ și „de aceea zice Domnul“ și „pentru că n'ai ascultat cuvintele acestea, deci zice Domnul“ și „iată zice domnul“ (Isaia XXX, 12; I Sam. XXVIII, 18; Ierem. VII, 20). De asemenea și profetia vorbește depre ascultare și neascultare ca să ne mântuim prin cea dintâi, după cum din cauza celeilalte primim pedeapsă.

Deci există Pedagogul nostru, el e Cuvântul alinător prin sfaturi al patimilor celor dușmane sufletului nostru. Cu drept cuvânt se numește medicina ajutorarea în slăbiciunile trupului (I Cor.

II, 13), căci e o știință care se învață cu înțelepciunea omenească.

Totuși Cuvântul Tatălui este singurul doctor al slăbiciunilor omenești vindecător și mângâietor sfânt al sufletului bolnav. Zice Psalmistul: „O! Dumnezeul meu, mântuește pe robul tău, pe cel ce nădăjduște întru tine. Miluește-mă Doamne, căci către tine voi striga toată ziua“ (Psalm LXXXV, 2—3).

Medicina, după Democrit, ușurează bolile trupului, iar înțelepciunea liberează sufletul de patimi. La rândul său, bunul Pedagog, înțelepciunea, Cuvântul Tatălui, cel ce a creat pe om, poartă grijă de toată creatura și ca un desăvârșit doctor al omenirii, vindecă nu numai trupul dar și sufletul.

Mântuitorul zice slăbănogului: „Scoală-te, ia patul pe care zaci și pleacă acasă“ (Marcu II, 11; Luca V, 24). Și îndată slăbănogul s'a întărit. Celui mort i-a spus: „Lazăre, ieși afară“ (Ioan XI, 43). Iar el, mortul, nu numai că a ieșit din coșciug, cum era până să fi suferit, ci a învățat ce e în-

vierea. Chiar sufletul se vindecă în sine însuși prin poruncile și harurile primite. În adevăr, prin învățături, curând se îndepărtează de rău. Însă numai prin daruri se face bogat. „Iartăți-se păcatele“ (Luca V, 20—23), ne zice nouă, păcătoșilor. În urmă noi, deodată, ne-am făcut ca niște prunci la cuget, primind locul cel mai bun și cel mai trainic, după buna lui orânduire.

Această orânduire se îngrijește mai întâi de univers, de cer, de circuitul soarelui și de mișcările celorlalte astre, pentru binele omului, iar în urmă de omul însuși, căci în el se adună toată grija lui. Și, în orânduirea aceasta, socotind-o ca cea mai de seamă lucrare a Lui, a dăruit sufletul omului cu înțelepciune și prevedere, iar trupul l-a încărcat cu frumusețe și armonie. Veghind apoi la năzuințele firii omenești, a inspirat omului calea de îndrumare în ele și buna orânduire pe care însăși călăuzirea dumnezească o are în sine.“

Finanțarea aprovizionării populației rurale cu bumbac. În vederea intensificării acțiunii de colectare a cerealelor, Institutul Național al Cooperăției a hotărât să lărgască în mod strășitor bazele de distribuire a firelor de bumbac în mediul rural.

Pentru finanțarea acestei operațiuni Banca Națională a aprobat să majoreze creditul de 8 miliarde lei acordat Incoop-ului în acest scop mai de mult, cu încă 4 miliarde lei.

Realizarea întregului credit astfel majorat la 12 miliarde lei se va face prin C. A. F. A.

EXTERNE

Se va muta un oraș. Ziarul „E-Jetteria” e informat că autoritățile britanice competente se ocupă cu posibilitatea transferării bazei navale de la Alexandria pe insula Creta. Astfel se va muta un oraș întreg.

Activitatea militară americană din Groenlanda. Corespondenți danezi sosiți la Copenhaga, din Groenlanda, arată că Groenlanda, a devenit principala bază americană pentru manevrele diferitelor genuri de trupe, în regiunea polară.

Americanii - arată acești corespondenți - n'au de gând să plece din Groenlanda și prezența lor acolo este dictată exclusiv de considerente militare.

Celebrul palat din New-York „Carnegie Mansion” a fost oferit Națiunilor Unite.

O mare flotă americană va face manevre în apele chineze.

În Statele Unite s'a cerut săptămână de cinci zile a șase ore de lucru.

Generalul Eisenhower a sosit la Triest. S'a anunțat oficial că generalul Eisenhower, șeful de stat major american a sosit Miercuri dimineață la Triest, veni dintr-o inspecție făcută forțelor americane din regiunea Veneția-Giuliană.

Accidentul Prințului Carol de Habsburg. Prințul Carol de Habsburg a fost rănit într'un accident feroviar lângă Arezzo, luni după amiază, - după cum anunță agenția de presă italiană Ansa.

Cu acest prilej 12 persoane au fost omorite și alte șase serios rănite.

D. Byrnes și-a manifestat încrederea în definitivarea tratatelor de pace. Dl Byrnes și-a exprimat convingerea că până în cele din urmă Consiliul Miniștrilor de Externe care se va întruni la New-York, va ajunge la un acord asupra tratatelor de pace definitive cu cei cinci foști sateliți ai Germaniei. Nu era de așteptat să se ajungă la un acord complet la conferința din Paris, - a spus d-sa.

Cu privire la declarația delegației jugoslave, că nu va semna tratatul de pace cu Italia decât dacă i se va acorda anumite rectificări, d. Byrnes și-a exprimat părerea că până la urmă Mareșalul Tito își va revizui hotărârea.

Executarea sentinței din Nuerenberg. Un comunicat oficial dat

publicității de comisia quadripartită pentru marți criminali de război nazisti judecați la Nuerenberg declară:

Sentințele capitale date de Tribunalul Militar Internațional de la Nuerenberg la 1 Octombrie 1946 în legătură cu criminalii de război Ioachim Ribbentrop, Wilhelm Keitel, Alfred Rosenberg, Hans Kaltenbrunner, Hans Frank, Wilhelm Frick, Julius Streicher, Fritz Sauckel, Alfred Jodl, și Artur Seyss Inyuart au fost aduse la îndeplinire în ziua de 16 Octombrie.

Hermann Wilhelm Goering s'a sinucis în ziua de 15 Octombrie 1946, la ora 22 și 45.

Delegații la conferința păcii au părăsit Parisul. Încheindu-și lucrările majoritatea delegațiilor la conferința de pace au părăsit cri Parisul, plecând la New-York, pentru a participa la adunarea generală a O. N. U.-lui.

D. Byrnes însoțit de senatorul Vandenberg, au plecat ieri la prăuz cu avionul la New-York. D. Byrnes se va adresa Vineri prin radio popoului american.

D. Molotov și Vășinschi s'au imbarcat ieri d. a. pe transatlanticul „Queen Elisabeth” plecând în Statele Unite.

D. Bevin a sosit ieri d. a. cu avionul la Londra, unde va avea convorbiri cu primul ministru egiptean Sidky Paşa, cu privire la tratatul anglo-egiptean. D-sa va pleca la sfârșitul lunii la New-York.

Reducerea bugetului apărării naționale a Uniunii Sovietice. Cheltuielile pentru apărarea națională au fost reduse de la 128 la 72 miliarde ruble, iar cele pentru dezvoltarea cercetărilor științifice au fost sporite de la 2 la 5 miliarde. Bugetul ministerului de industrie este de 102 miliarde, al sănătății și educației de 85 miliarde.

Salariile și pensiile au fost sporite.

Partidul comunist chinez a refuzat oferta generalului Chiang Kai Chek în vederea reluării negocierilor.

Colecta pentru liceul ort. „Doamna Stanca” din Cluj.

Pentru liceul ortodox „Doamna Stanca” au mai contribuit următorii: 1. Protopopiatul Abrud 445.000 lei. 2. Oficiul Parohial Călată 200.000 lei. 3. Protopopiatul Lupșa 144 mii 700 lei.

Bibliografie

Pr. Teodor Ciceu: TĂLMĂCIRI. ... „Cu iz de bună mireasmă”, părintele Toader, a împlinit un nou volum de povești și bune tâlcuiri. Scrisul acestui vâsnic apologet popular, acestui vrednic preot și inspirat scriitor, este cunoscut obștei de peste 10 ani.

Mai ales în anii petrecuți „în legături” Părintele Teodor Ciceu s'a arătat vrednic. A scris atunci și-a spus cu grai, ce n'a putut scrie, făcând, „cu vreme și fără vreme, la toți, toate” - spre mântuirea neamului și slava sf. Bisericii.

La tiparnița marelui vâdnic muncitor Nicolae Colan, de pe amvon, în adunări literare, în șezătorile sau

sfaturile tainice, pregătitoare de biruinți, Teodor Ciceu s'a aflat totdeauna prezent, înflăcărand cu sincerul și marele lui entuziasm masele, sau descrescând desnădejdea cu veșnica lui bonomie. Din gândurile lui fugare, din miezul credinței sale ortodoxe, din credința sa în mările său Neam Românesc, Teodor Ciceu a însemnat în cartea de față doar câteva momente creștine.

Tâlcuirile - sunt comentarii originale la evangheliile duminicilor de peste an și aduc în formă și în fondul lor chipul și inima autorului.

Scrise în vremuri grele, tipărite, îndată după „biruința cea mare”, cartea de predică a părintelui Teodor Ciceu este și va rămânea un document al vremii.

Un document de laudă și un sfelnic de înălțare a sufletelor ce caută pe Dumnezeu și poartă în inimă neamul.

Pr. Ghedeon.

Preotul Manu Popa-Nemou: *Tatăl Nostru.* Editura bisericii Obedeau - Craiova, Pag. 16. Prețul: 2000 Lei.

În colecția „Hrana duhovnicească” a bisericii Obedeau din Craiova a apărut o broșură pe cât de plăcută la înfățișare, pe atât de ziditoare de suflet. Cartea poartă titlul: *Tatăl Nostru.*

În lucrarea P. C. Sale, Părintele autor a avut fericitul gând să tâlmăcească prin istorioare morale luate din viața popoului dela țară cele șapte cereri din *Tatăl Nostru*, ne uitând să înfățișeze de fiecare dată pe pagina imediat următoare un tablou în culori vii, care să exprime tocmai pilda expusă.

Expunerea clară și pilduitoare, ca și tablourile religioase, sugestive și frumos reproduse, au darul să facă din această broșură o carte de propagandă religioasă foarte potrivită pentru întărirea sufletescă a credincioșilor noștri de toate vârstele. Poate

fi întrebuințată cu mult folos la studiul religiei din școlile primare și secundare.

Cartea se poate comanda direct dela autor, care la un număr mai mare de exemplare acordă un rabat de 30%.

F.

Revistele și foile dela Sibiu

Însemnarea noastră de azi se închină cu smerenie și admirație înaintea bătrânului: „*Telegraful Român*”, organ național-bisericesc, întemeiat în 1853 de Mitropolitul Șaguna, care a fost timp de 94 de ani farul de lumină a credincioșilor ortodocși din Ardealul întreg.

„*Telegraful Român*” este și azi săptămânalul Mitropoliei din Sibiu, condus de Preotul Dr. Corneliu Sârbu și îndeplinește cu fală și cinste drumul trasat de Marele Șaguna, sub înalta oblăduire a urmașului său vrednic: I. P. S. S. Nicolae Bălan.

Alături de „*Telegraful Român*” la fel de cinstită, apare la Sibiu, de 36 ani „*Revista Teologică*”, condusă de harnicul și vrednicul director Pr. Dr. Grigore T. Hancu, aducând în fiecare număr lunar, bogat material teologic scris de vrednici profesori dela Academia Andreiana și alocurea.

Pentru lumea mare a credincioșilor dela sate apar două foi: „*Lumina Satelor*” și „*Oastea Domnului*”.

Valoarea acestora este așa de mult cunoscută și îndeosebi prețuită de ortodoxia întreagă, încât nu puteau face alta decât să povățuim pe C. Preoți și pe credincioși să le caute și să le răspundească.

Păr. cons. Gh. Secaș, sufletul acestor foi muncește cu bună răsplătă duhovnicească spre binele popoului și lauda lui Dumnezeu.

Pr. Ghedeon.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 6711/1946.

Comunicat

Calendarul Eparhiei noastre pe anul 1947 se află sub tipar și va fi gata pe la sfârșitul lunii Noemvrie a. c.

Cucernicii Preoți ne vor comunica de urgență numărul de exemplare trebuitor în fiecare parohie.

Comunicarea se va face direct Consiliului Eparhial din Cluj, Piața Malinovski 18.

Ca și în trecut, distribuitorii vor primi rabatul cuvenit.

Cluj, 23 Oct. 1946.

Consiliul Eparhial.

Nr. 6710/1946.

Comunicat

Celebra operă ortodoxă „*FILOCALIA*”, în traducerea Părintelui Prof. Dr. D. Stăniloae dela Academia teologică din Sibiu, va ieși în curând în a doua ediție.

Preoți cari doresc să-și asigure un exemplar din această prețioasă carte ne vor anunța în scris până cel mai târziu la 10 Nov. a. c., trimițându-ne și costul ei în suma de Lei 40.000,

Cluj, la 20 Oct. 1946.

Consiliul Eparhial

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj

Episcopia Ortodoxă a Maramureșului

Nr. 1443 și 1829/1946.

Comunicat

P. P. C. C. preoți din Eparhia Maramureșului vor înregistra comunicatele publicate în „*Renașterea*” Nr. 37, din 15/IX 1946 conformându-se *Apelului Domnului Prim Ministru*, făcut cu adresa Ministerului Cultelor Nr. 42.270/1946, precum și dispozițiilor date de același Minister, cu Nr. 35.445/1946 privitor la comple-

țarea datelor statistice Nr. 1462/946.

Deasemenea vor cunoaște că s'au comandat pe seama oficiilor protopopești Catehezele Sf. Chiril al Ierusalimului și Catehismul creștinului ortodox de părintele Prof. Ilarion Felea, ca ajutoare pentru Școala catehetică. Iar Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal, este de Prof. Univ. Dr. Silviu Dragomir.

Consiliul Eparhial